

Hayatın Flu Hali

– Çiğdem Çimen · 17 Mart 2014

Yangınımı körüklüyor sinsice esen yel
iki çatık kaşın arasında birleşiyor gök ile yer
sarsılırken kalbimin en kuytu yerinde
ben kendime yabancı, kendime uzak
ölüyormuşum gibi derinde

zemherinin vardiyasındayım
üşüyorum
yürek avlusunda yalnız
şafaklar söktürüyorum
vurgunlar yiyorum hesapsız
kaçışım yok, her yer labirent
her yönüm kapalı çıkmaz yol
uzanıyor göğsüme eli hançerli görünmeyen kol

dokunduğu her yanım acıyor
bir hayalı ısıtıyorum avuçlarımda, hayaller flu
beynim sancıyor
yok sayılıyorum hayatın esamesinde
ve
kendimi arıyorum gecenin buruk sesinde

sıkışıyorum iki dudak arasında
tunçtan heykeller gibiyim
ruhu çalınmış ve ıssız
nasibime düşen kaderimden
bir hayat ki
yaşıyorum bedenimde cansız

aramayın izim yok benim
parmak uçlarımı yaktım şiirleri atarken kor ateşe
kırmızıya dönerken yüzü
satırlarda bıraktım
alev alev yanan gündüzü

Çiğdem ÇİMEN